

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

Een geestelijck Liedeken. Op de wijze: Al hebben de Princen haren
wensch.

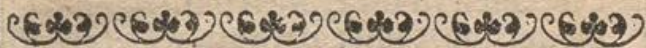

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

Verteeren in Godts minnen bzant.
 Vereert mijn ziel met dit geluyt/
 Dat ick mach als een ſuyver bzuyt/
 Singen een liet/dat niemant dan/
 Als Ieſus Bzuyden ſingen can.

En geestelijck Liedeken.

Op de wijsē :

Al hebben de Princen haren wensch.

WAt is't aertrijck o Heer/o Heer/
 Dat ons verbzeemt van u soo seer/
 Is dien troosteloosen niet
 Wel waerdigh/datmē hem eens aensiet?
 Verdienet al datmen hier vint
 Te worden vanden mensch bemint/
 O Godt de liefde is te puer
 Tot sulcken snoonen creatuer.

Waerom gaet dick ons herte dan/
 Dat sonder u niet zijn en can/
 Hem geben tot die ydelheyt/
 Die 't schepsel vanden Schepper leyt.
 Ons ziel en weet niet vande vzeught
 Daer ghy u vrienden mee verheught/
 Daerom ist dat zy ruste neemt
 In 't geen dat haer van u verbzeemt.
 Troost moet zy hebben ergens in/
 't Sy na den geest of na den sin/

Daer

Daer zy in u dan niet en rust/
Vermaecht zy haer in sinnen lust.

Daerom o Heer bliet ons gemoet
Dan u/die zijt dat eeuwiggh goet/
En soecht met zijne crachten al
Te woonen in dit tranen dal.

Maer wort haer vzeught o Heer vol-
daen

Met ingeschapen troost te staen/
Die niet en rust tot dat sy raecht
In u/daer sy toe is gemaecht.

Doozwaer zy rust in u alleen/
Die sijt haer epnt/en anders geen/
Haer en voldoet niet wat zy vat/
Dan ghy/die sijt der zielen schat.

Als ghy de blijdschap niet en geeft/
Soo sterft de ziel waer dat zy leeft/
Al swom sy in wellusten groot
Haer leven is een puere doot.

Geen vzeughden en zijn inder tijt
Als ghy die ziel niet en verblijt/
Hert-sweeren zijnt maer ende pijn/
Becelet met valscher vzeuchden schijn.

Dit weet ick en beken ick nu/
Geen vzeught en isser dan in u/
Die elders naer geneuchte staet
Deer upt den wegh des lebens gaet.

